

andrer man sin Plan, og nu vil man bygge Horsens Skole op. Er det ikke langt tilraadeligere fra det ærede Things Side, fra Bøngesbevillingens Side, at blive staaende ved netop det Samme med Hensyn til Horsens som med Hensyn til Kolding, og give Horsens de Midler, som ere hos Horsens, og, om det skal være, give Noget til; men betragte Skolen fra Statens Side som nedlagt og ikke give en eneste Stilling til dens Gjenopbyggelse for Statens Regning. Giv Bidrag til Horsens Commune og lad os betragte Skolen som nedlagt. Vi komme til Randers Skole. Om Randers Skole sige Motiverne ganske rigtigt: den har i flere Aar gjentagende været bragt ind i Finantsloven, for at formaae Finantsudvalget til at foreslaae Thinget at bevilge betydelige Midler til denne Skoles Udvidelse og Opbyggelse. Endvidere hedder det: Thinget har stadig staaet det imod, fordi det vilde afvende en endelig Afgjorelse af, hvorledes det lærde Skolevæsen skulde ordnes, og fordi det ved Siden deraf allerede forud var kommen til den Overbeviisning, at ved denne endelige Ordning skulde det blive klart, at Randers Skole skulde blive overgivet til Randers Commune. Det har været udtalt og bragt under Dmtale, at man meget gerne vilde bidrage dertil, og man har engang, da det var tvivlsomt, hvad der skulde gøres med Aarhus Realskole, sagt: „Forær Aarhus Realskole til Randers By og lad den saa see, hvor godt den kan komme ud af det med de Midler, der staae til dens Raadighed. Lad os da give Randers, hvad der kan komme ud af Bygningerne for Aarhus Realskole. — Men lad os ikke gaae et Skrid videre og lad os især ikke gaae ind paa at hjælpe til et Laan af 42,000 Rd. — Det hedder vel, at det skal tages af Skolens Midler, af den Capital, som det lærde Skolevæsen eier. Men, naar saa disse Midler, Renten af de Capitaler, det lærde Skolevæsen eier, ikke længere strække til at udrede Udgifterne ved de lærde Skoler, hvem maa saa spæde til? Alt, hvad man tager fra de lærde Skolens Midler, det tager man middelbart fra Skatteyderne.“ Lad os begrænde denne Sag, lad os huske paa, at vi have gaaet en ganske besynderlig Bevægelsesfreds igien-

nem med Hensyn til det lærde Skolevæsen, og lad os lægge Mærke til, at vi i den Retning maae være komne paa Hødepunktet og derfor nu see at komme ind i en anden Retning. — For ikke at komme i nogensomhelst Strid med Noget om denne Sag og allermindst med det ærede Medlem, der med megen Beltaalighed har udtalt sig for de klassiske Studiers Betydning, skal jeg forud indrømme Alt, hvad han vil, med Hensyn til de klassiske Studiers Betydning, men derfor skal jeg ikke mindre holde paa, at vi paa staae, at hvad der henefter skal gøres for yderligere at udvikle de klassiske Studier, ikke kommer til at see igennem Statsinstituter. Den Tid er forbi, hvortil denne Industri skal vedblive at drives for Statens Regning; lad os overgive den lidt efter lidt til sig selv, lad os støtte det, som er tilstede, lad os støtte enhver Spire, som viser sig til en ny Udvikling, ogsaa om det er en klassisk Undervisning. Skulde Holstebro ville have en lærd Skole, saa lad os hjælpe Holstebro til at faae en lærd Skole, men lad det ikke blive os, ikke Staten, der giver en lærd Skole til Holstebro. Skulde Thisted — en By, som nu er i saamegen Opkomst — ville have en lærd Skole og vil give af sine egne Midler dertil, saa lad os hjælpe den dertil, vil den have en Realskole, to Realskoler, saa lad os hjælpe den dertil; men lad os ikke komme derhen paa Statens Begne at indrette Skoler. Vi have Beviser i dette Niesblik for, hvad den private Industri kan gjøre i saa Henseende. Rigsdagen har bevilget til en Skole i Odense aarlig, saa Hundrede Rd., jeg troer 500 eller 600 Rd. Ved Hjælp af denne ringe Bevilling har denne Skole holdt sig saaledes, at vi have hørt gjentagne Erklæringer om, at den har meget ypperlig Nytte, og at Eleverne ere komne deraf til, saa at sige, umiddelbart at træde ind i flere af vore højere Danuelsesanstalter her i Byen. Lad dette Exempel være Ihsende, lad os styrke det og lad os ikke berøve os Midlet til at kunne gjøre det ved at gaae ind paa disse Forslag. Et af dem, som ligger for, skal jeg for min Part være villig til at give Understøttelse, det, der angaaer Ribe Skole, og en af de Grunde, der i saa Henseende bevæger mig, er den overordentlige Beskedenhed, hvormed man hidtil dags